

Ziua mamei

Valesăreanu Andreea

Era o zi frumoasă de primăvară. Pomii se grăbiseră să-și îmbrace hainele cu mii de flori ce împrăștiu peste tot un miros îmbietor și plăcut, plin de prospețimea vântului primăvărat.

Pe sub stratul încă gros de frunze uscate, se străduiau să-și scoată căpșorul ca un clopoțel primii ghiocei, simbolul trezirii naturii la o nouă viață. Păsările, proaspăt revenite din țările calde, încântau împrejurimile cu ciripitul vesel și duos în același timp, parcă armonizând efortul pe care-l depuneau la repararea cuiburilor.

Frumos decor pentru ziua mamei, ființa pe care o prețuiesc din tot sufletul meu mic dar plin de dragoste și de respect. Este cu atât mai minunat cu cât aveam promisiunea că vom petrece ziua aceasta specială în mijlocul naturii. Așadar, toți membrii familiei împreună cu câțiva prieteni ne-am îndreptat spre pădurea din apropiere.

Ajunși în poiana unde am făcut popas, nu ne mai săturam admirând frumusețile nebanuite oferite de aceste locuri, de la verdeața crudă a ierbii și mugurii care abia stăteau să plesnească la măruntele gângăanii ce se plimbau de colo - colo parcă după un scenariu dinainte stabilit. Peste tot parcă plutea în aer sentimentele plăcute ca urmare a trezirii naturii la o nouă viață.

Flăcările focului de tabără și aromele apetisante ne-au trezit la realitate mai ales că aerul curat și plimbarea ne-au sporit pofta de mâncare. Bineînțeles că după masă nu a lipsit tortul aniversar, un prilej de a ne etala calitățile vocale. Am cântat, am depănat amintiri frumoase fără să ne dăm seama că timpul a zburat și umbrele sure ale amurgului coborau iute pe crestele colțuroase ale muntelui. Am pornit spre casă ducând cu noi în suflet frumusețea pură a naturii, ca pe-o comoară neprețuită.